

STĂPÂNIND TOATE LUCRURILE

Sunt foarte bucuros că mă aflu din nou printre voi și vreau să știți că apreciez mult rugăciunile pe care le-ați făcut pentru mine când ați auzit de micuțul accident pe care l-am avut. Aceasta arată că Satana nu te poate lua până când nu ești pregătit de Dumnezeu.

Cred că mulți vă întrebați ce s-a întâmplat.

După cum știți, hobby-ul meu sau relaxarea mea este vânătoarea sau pescuitul. Dacă mi-ar fi plăcut să joc golf, aș fi fost acolo unde femeile sunt pe jumătate goale, dar mă bucur că-mi place vânătoarea sau pescuitul.

Întotdeauna mi-am dorit o pușcă Weatherly Magnum, dar nu am spus nimănui nimic despre aceasta, căci cu siguranță s-ar fi găsit cineva să mi-o cumpere și nu m-aș fi simțit bine știind că misionarii nu au nici pantofi în picioare.

Într-o zi, fratele Art Willson i-a dat lui Billy o pușcă model Winchester, dar domnul Waterly a spus că el poate s-o modifice și să facă din ea un Weatherly Magnum. Astfel, fratele Rodney Armstrong a trimis-o înapoi și a fost modificată, dar undeva s-a făcut probabil o greșală, pentru că atunci când am tras ca s-o probez, arma s-a dezintegrat în mâinile mele. Tot ce am văzut a fost o pală de foc înaltă până la tavan și apoi nu s-a mai văzut nimic. Când mi-am revenit, sângele curgea de peste tot, iar primul gând care mi-a venit în minte a fost că am murit. Am încercat să privesc în jur, dar nu puteam vedea nimic și nici nu azeam.

Mi se părea că plutesc în aer. După un timp am putut vedea cu un ochi, iar când m-am privit, fața mea arată de parcă cineva îmi aruncase un hamburger pe ea. Aveam câteva schije înfipite deasupra ochiului și făceau un cerc exact în jurul osului sinusului și aici. Doctorul Adair mi le-a scos pe toate, apoi m-a trimis la un

specialist oftalmolog. El m-a examinat și a găsit un inel exact în jurul ochiului; era format din vreo 50 de bucățele mici de schije care s-au dus direct în fundul globului ocular, neputând fi scoase.

Acel specialist i-a trimis o scrisoare doctorului Adair, în care spunea: „Cred că bunul Dumnezeu a stat acolo alături de el, ca să Își ocrotească slujitorul, pentru că altfel era cu neputință să-i mai rămână capul pe umeri.” Dacă va fi cu voia Domnului, într-o zi, voi ține o predică despre aceasta.

Concluzia mea este că este bine să faceți o modificare la arma voastră, dar dacă acea modificare nu este făcută corect, pentru încărcătura pe care o poate purta, va exploda. Așa este. Deci, este mai bine să aveți o armă originală și nu una modificată.

În ce privește urechile, vă pot spune că am tot timpul un zgomot în ele. Azi dimineață am fost la un specialist oftalmolog din oraș, care mi-a spus că voi vedea la fel de bine ca și până acum.

Eu am vorbit cu fratele Roberson despre ce mi-a spus medicul, iar el mi-a zis: „Nu îți face probleme, pentru că eu am în jur de 1-1,5 Kg de schije în mine.” El este un veteran de război.

Cele întâmplute îmi amintesc de o vedenie pe care am avut-o nu demult. Cred că v-o mai amintiți și voi. Prin bunătatea Sa nemărginită, Domnul mi-a spus: „Să nu te temi, indiferent unde mergi sau ce faci, căci Prezența lui Isus Hristos și ocrotirea Sa, nu-ți va lipsi niciodată.” Aceasta înseamnă că Satana nu mă poate ucide până când Dumnezeu nu spune că totul s-a sfârșit. Vedeți? S-ar putea ca el să încerce s-o facă, dar nu va reuși.

Chiar atunci trebuia să merg la o adunare în rezervația indiană, și aș fi făcut-o deși vedeam numai cu un ochi, dar fratele de acolo a anulat întâlnirea în ultima clipă.

Așa se face să am venit aici, iar în timpul cât vom sta printre voi, fratele Arganbright se va ocupa de aranjarea adunărilor pe care le vom avea la Anchorage, Alaska.

Cred că mulți își amintesc vedenia pe care am avut-o în legătură cu acel urs grizzly și caribu. Deși în Canada nu sunt asemenea urși, știu că totuși îl voi împușca pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul”.

Vă mulțumesc că v-ați rugat pentru mine când ați aflat de accident. Fiica mea i-a scris sorei Dauch, care vine aici la biserică, iar ea a sunat-o pe Meda și i-a zis: „Nu știu dacă a ajutat sau nu, dar grupul de aici ne-am adunat împreună.” Fratele metodist, fratele Brown, care este rudă cu el, și toți ceilalți, s-au adunat împreună și s-au rugat toată noaptea pentru mine. Sora spunea: „Nu știu dacă Dumnezeu ne-a ascultat sau nu, dar știm că fratele Branham s-a rugat pentru atâția, așa că ne-am gândit că ar trebui să ne rugăm și noi pentru el.” Vedeți, fraților? Dumnezeu ascultă astfel de rugăciuni.

De curând Satana l-a lovit și pe fratele Crase. Omenește, el nu avea nici o scăpare, dar cu toate acestea este în viață și se află în spitalul din oraș. Fratele Crase mi-a spus că a fost vizitat de un frate din New Albany, pe nume Mercalf, care i-a spus: „Frate Crase, eu nu sunt vrednic să mă rog pentru tine, dar Domnul mi-a pus pe inimă s-o fac și nu am putut să mă împotrivesc.” După ce a spus aceste cuvinte, fratele a îngenunchat, s-a rugat, iar după aceea a plecat. Ce s-a întâmplat? Domnul l-a vindecat chiar atunci pe fratele Crase.

Vedeți? Acesta este darul vindecării în Trupul lui Hristos: rugăciunea unui mădular pentru celălalt.

Prieteni, să nu vă gândiți niciodată că sunteți un mădular neînsemnat, pentru că sunteți un mădular ca oricare altul. Degetul este un mădular, brațul sau urechea sunt mădulare și la fel toate celelalte, iar dacă unul dintre mădulare suferă, toate mădularele suferă împreună cu el, dovedind că sunt o unitate; o unitate

duhovnicească.

Dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare, aş vrea să vorbesc despre tema „Încercarea profetului”.

Mâine seară sau duminică seara, voi merge la Tabernacolul Evangheliei, la fratele Ruddell, unde voi vorbi tema: „Lăsând presiunea afară”. Apoi, marţea viitoare va trebui să plecăm în Wisconsin, cu cei de la „Evanghelia Deplină”, pentru o convenţie regională. Acolo vom sta trei zile.

Cum se numeşte oraşul acela, Billy? Grean Lake, Wisconsin. Da. Apoi duminică, pe 20, voi fi la Chicago la High School Auditorium. Este acelaşi auditoriu la care am mai fost. Cum se numeşte? Da, Auditoriul Stephen Marher.

Rugaţi-vă pentru noi, căci avem nevoie de rugăciunile voastre. Biblia ne învaţă că toate lucrurile lucrează spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, iar eu cred aceasta, văzând sinceritatea şi devotamentul oamenilor.

Cineva a spus: „Cum a fost posibil aşa ceva? Cum a îngăduit Dumnezeu aceasta?” Desigur, eu aş fi putut să fiu ucis mergând pe drum, într-un fel sau altul, aşa că nu uitaţi niciodată: Scriptura nu poate greşi când spune că „*Toate lucrurile lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu...*” (Romani 8.28).

Eu Îl iubesc din toată inima şi pot spune că aceste lucruri ne aduc mai aproape unul de celălalt.

Toţi cei care au auzit despre accident s-au mirat şi nu pot înţelege cum de mi-a rămas capul pe umeri după o asemenea explozie. Explozia a fost atât de aproape de faţa mea, încât în mod normal ar fi trebuit să fie total distrusă. Când am vrut să iau arma de jos, nu am mai găsit nimic întreg din ea, ci doar bucăţele.

Lăudat să fie Dumnezeu cel viu. Aceasta ne face să știm aprecia ce înseamnă să-L avem pe Dumnezeu cu noi. Îi suntem recunoscători pentru aceasta.

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Dacă aveți cumva vreo cerere, ridicați mâna, și Dumnezeu să răspundă rugăciunii voastre.

Tatăl nostru ceresc, Tu ne-ai ales ca să ne adunăm împreună. Este voia lui Dumnezeu ca noi să ne adunăm în mod regulat, Doamne, ca să ne apropiem mai mult de Tine și ca să ne legăm mai mult unii de alții, în părtășie, prin Sângele vărsat al lui Isus, care a făcut posibil acest lucru. Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne.

Eu Îți mulțumesc pentru vederea și auzul meu și pentru faptul că sunt încă printre cei vii, ca să vestesc mai departe Evanghelia Ta.

Eu am putut auzi mărturia unor oameni renumiți care au spus: „Cum a fost posibil să scapi cu viață? Aici este numai mâna lui Dumnezeu.” De aceea, îmi plec capul cu umilință, Doamne, și Îți mulțumesc pentru minunea pe care ai săvârșit-o cu slujitorul Tău și Îți dăruiesc încă o dată întreaga mea viață în slujba Ta. Îți sunt recunoscător pentru îndurarea Ta, căci nu am fost niciodată atât de aproape de moarte, ca acum.

Te rog să privești spre fiecare din oamenii care au ridicat mâna în seara aceasta, arătând că au o cerere înaintea Ta, căci și ei poartă în inima lor recunoștința pentru ceea ce ai realizat în viețile lor.

În seara aceasta ne-am adunat pentru un eveniment foarte special: ca să luăm Cina Domnului, se aceea, Tată, Te rugăm să ne vorbești prin Cuvântul Tău și să ne dai un nou curaj.

Binecuvântează-l pe păstorul nostru, pe soția și familia lui, pe diaconi și pe administratori, și pe fiecare suflet care vine la biserică. Dumnezeu, apropie-ne și mai mult de Tine și binecuvântează-i și pe ceilalți închinători ai Tăi, oriunde s-ar afla în lumea aceasta.

Frânge Pâinea vieții pentru noi, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău preaiubit. Amin.

Noi am fost să-l vedem pe fratele Gobel Robertson, apoi ne-am întors, iar sora Wood ne-a spus ce mesaj minunat a adus păstorul nostru azi dimineață.

Mi-am făcut aici câteva însemnări din care aș vrea să vorbesc, așa că mai întâi vom deschide la **2 Corinteni 6.7-10**, după care vom citi din **Geneza 14.18-19**:

2 Corinteni 6.7-10: *„...prin Cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare, pe care le dă neprihănirea;*

în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul;

ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine cunoscuți; ca unii care murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți;

ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile.”

Geneza 14.18-19: *„Mehisedec, Împăratul Salemului, a adus pâine și vin:*

el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt.

Melchisedec a binecuvântat pe Avraam și a zis: „Binecuvântat să fie Avraam de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului.”

Din aceste texte aș vrea să iau ca titlu: **„Stăpânind toate lucrurile”**. Pentru că așa cum am citit în 2 Corinteni, deși suntem săraci, noi stăpânim toate lucrurile.

În Geneza am citit că Avraam s-a întâlnit cu acest mare Bărbat, numit Melchisedec, care era Stăpânul cerului și al pământului.

Noi știm istoria lui Avraam și cum s-au petrecut lucrurile, cum a fost chemat afară din cetatea Ur, din Haldea, care se afla în Valea Șinear, probabil pe un teren fertil. Din câte am înțeles, Avraam nu era un om deosebit în ochii lumii, adică nu era împărat sau monarh, ci era un bărbat simplu. El s-a căsătorit cu Sara, care-i era pe jumătate soră, și probabil a luat-o de nevastă când erau foarte tineri.

Dumnezeu l-a chemat să-L urmeze când Avraam avea șaptezeci și cinci de ani, și desigur, în această chemare a fost inclusă și Sara, ajutorul lui. Cred că am putea începe chiar de aici, căci sunt încredințat că dacă Dumnezeu cheamă un bărbat în slujba Sa, dacă acel om este căsătorit, are un ajutor, și El o cheamă și pe nevasta lui, pentru că cei doi sunt una.

Citind în continuare, vedem că mai târziu Dumnezeu ar fi putut s-o ucidă pe Sara. Aceasta s-a întâmplat douăzeci și cinci de ani mai târziu, când ea s-a îndoit de mesajul Îngerului. Biblia spune că Avraam se afla sub stejarii lui Mamre când cei trei Bărbați l-au vizitat, și când unul dintre ei i-a spus că Sara va fi mamă. Atunci, ea s-a îndoit în inima ei și a râs, zicând: *„Acum când am îmbătrânit?”* Ea avea aproape nouăzeci de ani, iar soțul ei, o sută. Pântecul ei era uscat de ani de zile iar trupul aproape mort, de aceea s-a îndoit și a râs.

Domnul a întrebat: „De ce a răs Sara?” El era cu spatele spre cortul în care se afla ea și totuși a știut ce făcea. Atitudinea ei era egală cu a-i spune lui Dumnezeu în față că a greșit, ceea ce putea s-o coste viața, dar Domnul nu i-a socotit păcatul pentru că era o parte din Avraam. Ea avea un legământ cu el, deci trebuia să-și urmeze soțul, dar Dumnezeu nu putea s-o atingă pe Sara fără să-l atingă pe Avraam, pentru că cei doi erau una.

Acesta este un tip minunat pentru noi astăzi, căci atunci când păcătuim suntem vrednici de moarte, dar Dumnezeu nu ne poate omorî pentru că suntem o parte din Hristos. Vedeți? Aceasta este șansa noastră: faptul că suntem una cu Hristos.

Nu este acesta un gând frumos? Unitatea cu Hristos. Din pricina aceasta se cuvine ca atunci când păcătuim, să mergem repede să ne mărturisim, pentru că Dumnezeu ar putea să ne ia viața. Totuși El nu o face pentru că Sângele Lui stă în locul nostru, iar Dumnezeu nu poate trece peste El. Vedeți? El nu poate face aceasta pentru că așa a făgăduit; deci nu-și poate încălca propria făgăduință. El a spus că oricine crede în El, are Viața veșnică prin acel Sânge și nu-și poate încălca promisiunea.

Deci am văzut că ascultând de chemarea lui Dumnezeu, Avraam și-a părăsit țara, casa, familia, separându-se de tot: de poziția lui pământească, de posesiunea lui, ca să călătorească spre o țară străină. Acesta este un tip desăvârșit pentru Biserică, pentru că și noi suntem chemați să părăsim tot ce este în această lume și să-L urmăm pe Hristos.

Avraam a plecat luând cu sine și o părțică din ai lui: pe tatăl său, care a murit repede, și pe nepotul său Lot, care s-a despărțit de el și s-a dus să locuiască în Sodoma.

După ce s-a despărțit de Lot, Dumnezeu i-a dat lui Avraam țara și tot ce era în ea, pentru că acela era momentul. Dumnezeu i-a zis: „*Ridică-ți ochii și, din locul în care ești, privește spre miazăzi, privește spre miazănoapte, spre răsărit și spre*

apus, căci toată țara pe care o vezi ți-o voi da ție și seminției tale în veac.”
(Geneza 13.14-15).

Lot trăia însă în păcat. Cât de ușor, cât de plăcut și cât de inocent pare păcatul. Poate că Lot și-a zis: „Eu cred în Dumnezeu, iar câtă vreme cred în El, nu văd de ce nu pot merge în Sodoma, căci sunt un credincios. Totul este în ordine.” Oh, dar nu era în ordine.

Vedeți, când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, i-a cerut să se separe de Lot, iar noi trebuie să facem același lucru: Dumnezeu ne cheamă la o totală separare de păcat. Ieșiți afară de acolo și nu fiți părtași la el! Evitați orice apariție a celui rău. Separați-vă complet și păstrați distanța de el. Nu călcați pe terenul lui oricât de drăguț pare.

Poate vă gândiți: „Frate Branham, eu sunt tentat tot timpul să fur, iar uneori chiar să fumez.” Poate că femeile se gândesc: „Păi, eu sunt tentată să mă îmbrac ca lumea.”

Voi vă gândiți că aceasta este o mare ispită, dar ce ziceți de amvon, care este locul în care trebuie să ai grijă de fiecare mișcare pe care o faci câtă vreme ești în slujbă?

Acesta este un lucru foarte delicat, căci voi trebuie să răspundeți numai pentru sufletele voastre, dar noi răspundem pentru toți cei cărora le vorbim. Înțelegeți?

Eu știu că Satana merge tot timpul la surori și le spune: „Nu-i așa că rochia aceea este frumoasă? Nu-i nimic greșit dacă o porți, căci îți vine foarte bine.” Oh, și voi știți foarte bine că acel lucru este greșit!

În ce privește slujba este altceva: „Oh, ar trebui să mergi la adunarea aceea, căci este o adunare mare!” dar tu trebuie să stai și să aștepti să vezi ce-ți spune Domnul. Vedeți?

„Ar trebui să mergi acolo să-l vezi pe cutare, căci acela este așa și așa.” Aveți grijă, căci este foarte alunecos. Noi trebuie să fim foarte atenți la aceste lucruri.

Și Avraam a trebuit să fie atent. Astfel, în loc să meargă cu Lot în Sodoma, el s-a separat și s-a dus în pustiu, luând calea celor disprețuiți ai Domnului.

Aceasta ar trebui să fie și alegerea noastră: ar trebui să urmăm această cale fie că este grea sau ușoară. Fiți gata să mergeți pe ea oricând vă va chema Domnul.

După o vreme s-a iscat un conflict, căci câțiva împărați s-au ridicat și au început să cucerească teritoriile vecine. Ei i-au biruit pe toți, ajungând până în Sodoma, unde se afla și Lot, nepotul lui Avraam. Biblia spune că au cucerit cetatea, iar pe Lot și pe ai lui l-au luat prizonier, jefuindu-l de tot ce avea.

Oh, ce groaznic, dar nu uitați că *„Plata păcatului este moartea.”* (Romani 6.23).

Fără îndoială că Lot și-a dat seama de aceasta în timp ce era dus cu o funie sau cu un laț în jurul gâtului, ca rob. Fiicele lui urmau să fie necinstite, soția lui avea să fie o sclavă și la fel el, iar stăpânii lor puteau să-iucidă la cea mai mică nesupunere.

Când Avraam a aflat că Lot, nepotul său, care era o parte din el, a fost luat și dus în robie, a spus probabil: „Dumnezeule, Tu mi-ai spus că dacă te voi asculta și voi merge în țara aceea, mi-o vei da mie și urmașilor mei, iar Lot face parte din ea, de aceea mă duc după el.”

Astfel, și-a adunat toți slujitorii, i-a înarmat și a pornit în urmărirea celor care îl luaseră cu ei pe Lot. Deși a văzut cât de mare era oștirea acelor împărați, Avraam nu s-a temut, căci era sub conducerea lui Dumnezeu, marele General. El și-a împărțit oamenii în mai multe cete, s-a aruncat asupra dușmanilor noaptea, i-a biruit și l-a eliberat pe Lot, aducându-l înapoi în țară.

Ce tablou minunat al lui Hristos avem în Avraam aici! El a venit după ce vrășmașul a capturat totul, și ne-a adus înapoi.

După această mare biruință împotriva împăraților, pe drumul de întoarcere, Avraam s-a întâlnit cu Melhisedec, stăpânul Ierusalimului, împăratul Salemului, adică Împăratul păcii și Împărat al neprihănirii, fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, Cel Atotputernic. Da, Avraam s-a întâlnit cu Stăpânul tuturor lucrurilor. Ce lucru minunat! Îmi place aceasta.

Avraam era moștenitorul tuturor făgăduințelor, așa că tot ce era în țară îi aparținea prin făgăduință. El trăia în locul cel mai sărăcăcios din țară, în pustiu, dar avea pace cu Dumnezeu.

Lot, în schimb, trăia în Sodoma, era bogat și a devenit guvernatorul orașului. El stătea la poarta cetății, ca judecător, și avea toate bogățiile. Dar vedeți? Deși Avraam era cel mai sărac, el susținea că posedă totul. Îmi place atât de mult aceasta!

Astăzi, noi putem fi săraci în ceea ce privește bunurile lumii, dar cu toate acestea stăpânim toate lucrurile. Da, suntem săraci, și totuși cei mai bogați pentru că stăpânim toate lucrurile. Biserica însăși stăpânește toate lucrurile. Îmi place aceasta.

Noi obișnuim să cântăm un cântecel care este foarte adevărat:

Tatăl meu este bogat: cu case și țări

Deține bogăția lumii în mâna Sa,

Rubine, diamante, aur și argint,

Cuferele Lui sunt pline și are bogății nespuse.

Noi suntem posesorii tuturor acestor lucruri, pentru că suntem fiii Împăratului; (Amin) pentru că așa cum știm, copiii moștenesc totul. În ordine.

Avraam era sărac, iar vitele lui erau moarte de foame, din cauză că Lot își alesese pământul cel mai bun din țară. Apa era puțină în pustiu și zilele fierbinți, dar cu toate acestea Avraam era stăpânul tuturor lucrurilor.

Și astăzi adevăratul credincios este scos afară dintre oameni și numit fanatic, holly-rollers sau mai știu eu cum, dar cu toate acestea, el este moștenitorul cerului și al pământului, pentru că Cuvântul spune: „*Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.*” Oh, Doamne! (Matei 5.6).

Oh, fraților, chiar dacă v-ar scoate afară și ați ajunge într-o cămăruță; chiar dacă abia v-ar ajunge banii ca să vă plătiți chiria, totuși voi stăpâniți totul. Amin. Trebuie să muncim din greu pentru câțiva dolari, ca să putem duce o existență modestă, să ne încălțăm copiii și să-i hrănim, dar merită pentru că „*cei blânzi, vor moșteni pământul*”. Da, cei blânzi îl stăpânesc. Ce mult îmi place aceasta: stăpânii pământului. Cine stăpânește pământul? Cel credincios. Prin Isus Hristos, el are marea făgăduință că va stăpâni întregul univers, că va stăpâni pământul.

Avraam era posesorul acestei țări pentru că Dumnezeu i-o dăduse lui prin

făgăduință, deci avea un drept asupra ei. El putea s-o ia în stăpânire, de aceea, când Lot a fost dus în robie, Avraam a spus: „Dumnezeule, Tu mi-ai dat această făgăduință și ai spus că toată țara, cu tot ce este în ea, îmi aparține. Iată că rudenii mei a fost luată și dusă în orbire cu tot ce avea; nu mai este.”

Dacă am explica aceasta pentru astăzi, ar suna cam așa: „Doamne Dumnezeule, aici este fratele meu lovit de cancer sau de TBC sau de cutare sau cutare lucru, de aceea, eu mă țin cu tărie de făgăduința ta care-mi spune că totul este în posesia mea; îmi aparține.” Amin.

Aceasta înseamnă că puteți merge după acel vrășmaș, după cel diavol și să-l omorâți exact așa cum Avraam i-a omorât pe împărații care-l luaseră pe Lot și a adus înapoi tot ce-i aparținea. Amin. Îmi place aceasta, pentru că este pentru cel credincios.

Dar priviți. Deși Avraam avea un drept la acea făgăduință; deși îi aparținea, el trebuia să lupte pentru ea. Amin. La fel este cu credinciosul de astăzi: noi moștenim toate lucrurile, moștenim fiecare binecuvântare duhovnicească și fiecare binecuvântare firească; moștenim fiecare binecuvântare a Bibliei, dar cu toate acestea trebuie să ne luptăm pentru fiecare centimetru din ea, pentru că așa a hotărât Dumnezeu.

Voi trebuie să luptați ca să stăpâniți tot ceea ce știți că vă aparține prin făgăduință; trebuie să luptați ca să intrați în posesie. Da, aceasta trebuie să facem noi acum.

Poate spui: „Frate Branham, eu am nevoie de vindecare.” Făgăduința este a ta, dar nu-ți va fi ușor să intri în stăpânirea ei, pentru că trebuie s-o iei de la Satana.

Satana a capturat sănătatea ta, dar tu ai un drept asupra ei, așa că spune: „Dă-mi-o înapoi! Eu vin în Numele Domnului, Stăpânul cerului și al pământului, căci sunt moștenitorul Lui. Dă-mi-o înapoi!” spune: „Tu mi-ai luat copila și mi-ai încurcat-o cu

un băiat rău!” sau: „Tu mi-ai luat băiatul și mi l-ai încurcat cu o fată rea!” „Dar îi pretind înapoi pentru că sunt ai mei! Îl pretind pe fratele meu, tu i-ai luat din casa lui Dumnezeu și i-ai atras în cursa ta, ducându-i afară, dar eu vin după ei și îi pretind înapoi.”

Poate ziceți: „Păi, ce zici de asta?” Eu sunt moștenitorul tuturor lucrurilor. Amin. Toate mi-au fost date mie, sunt moștenitorul lor, de aceea pot pretinde tot ce mi-a făgăduit Dumnezeu. Amin.

Ce trebuie să luați în posesie? Ceva ce ați făcut voi? Nu, domnilor. Este darul nemeritat pe care Dumnezeu ni l-a făcut nouă și ne aparține. Din cauza aceasta, dacă te duci la el cu credință, prin autoritatea biblică ce ți s-a dat prin Cuvântul lui Dumnezeu și-i spui: „Lasă-l jos căci este al meu!”, Satana nu-l poate ține. Amin! Glorie. El trebuie să-l elibereze.

Îmi place aceasta. „Satană, dă-i drumul! L-ai luat de la mine, dar dă-mi-l înapoi! Aici în Biblie este scris un text care spune: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35), de aceea, pe baza acestor cuvinte vin și-ți spun că Isus Hristos a făgăduit că tot ce vom cere de la Tatăl în Numele Lui, ni se va da. El a spus că dacă îi voi spune muntelui acestuia să se arunce în mare și voi crede, pot avea lucrul cerut, așa că: dă-i drumul!” Amin. Aceasta îl va stârni, și nu doar atât, ci îl va pune pe fugă:

„Dă-i drumul pentru că vin prin autoritatea biblică ce mi s-a dat, căci sunt un credincios.” Ați înțeles?

Revenind la Avraam, ce trebuia să facă el? Mai întâi, trebuia să-și bazeze credința pe Stâncă solidă a Cuvântului făgăduit de Dumnezeu, care este temelie. Tot ce avea el, erau câteva sute de slujitori cu care trebuia să lupte împotriva a câtorva mii de ostași înarmați. Slujitorii lui nu erau soldați, ci erau robi, văcari, păstori și singurele lor arme erau niște cuțite ruginite, adunate de pe cine știe unde. Dar Avraam nu a privit la aceasta, nici la faptul că nu aveau scuturi, ci și-a bazat

credința pe Cuvântul lui Dumnezeu.

„Avraame, cum vei lupta când vei ajunge acolo sus?”

„Asta nu este treaba mea. Ceea ce trebuie să fac eu, este să-mi bazez credința pe Cuvântul lui Dumnezeu care-mi spune că toate lucrurile sunt ale mele. Deci, voi merge să iau ceea ce-mi aparține.” Amin.

Dacă oamenii care sunt bolnavi pot privi lucrurile în felul acesta, boala îi va părăsi chiar atunci. Vedeți? Desigur.

Când păcătosul poate vedea aceasta, nu va mai păcătui. Înțelegeți? O mulțime de oameni păcătuiesc pentru că trebuie să păcătuiască. Este o stare de plâns când spui că trebuie să păcătuiești, dar când realizezi cu adevărat cum stau lucrurile, nu o vei mai face.

Sunt oameni care se ridică, înjură, îți râd în față și te numesc idiot. De ce aceasta? Pentru că sunt păcătoși. Vedeți, pentru aceia nu este nici o șansă, dar sunt oameni care păcătuiesc fără să vrea. Astfel, ei mint, dar nu vor s-o facă; fură, dar le pare rău; fac diferite lucruri rele și regretă, dorind să se corecteze. Pentru aceștia mai sunt șanse ca să-i aduci să vadă Adevărul.

Prieteni, veniți sus, la făgăduința lui Dumnezeu și puneți-vă credința pe ea, apoi pășiți fără teamă înaintea vrăjmașului, căci el nu va putea ține acel lucru sub stăpânirea lui, pentru că este al vostru.

Haideți să privim puțin la Avraam. El spunea: „Eu sunt moștenitorul, de aceea toate aceste lucruri sunt ale mele; tot ce este în această țară, îmi aparține. Dumnezeu mi le-a făgăduit și sunt ale mele, chiar dacă încă nu le am.” Dar el le avea, erau ale lui oricum.

Noi suntem moștenitorii tuturor lucrurilor, este adevărat? Așa spune Biblia în textul pe care l-am citit: că noi suntem, moștenitorii tuturor lucrurilor, chiar dacă nu am intrat încă în posesia lor. Amin. Ce glorie! Eu nu dețin nici un centimetru din Țară, dar totul este al meu oricum. Sigur că da. Totul aparține Bisericii, credincioșilor, Miresei lui Isus Hristos.

Rusia se luptă pentru una; Statele Unite se luptă pentru cealaltă și fiecare se luptă pentru ceva, numindu-ne pe noi nebuni, dar stați liniștiți deoarece voi posedați oricum totul. Amin. Lăsați-i deci să se certe unii cu alții, pentru că moștenitorii suntem noi. Ei nici nu se gândesc la aceasta, dar totul va fi al nostru.

Cine se gândea la acel om sărman care se afla acolo, sus pe munte, cu vitele numai piele și os? Cine putea accepta că totul era a lui? Toată Palestina îi aparținea. Da, domnilor. Acest lucru a fost confirmat de Dumnezeu atunci când a avut loc confruntarea. Atunci, doar cu o mână de oameni, Avraam i-a biruit pe acei împărați, și a adus înapoi ceea ce-i aparținea. Amin. Îmi place aceasta. Cum a fost posibil acest lucru? Pentru că el și-a bazat credința pe Stânca făgăduinței lui Dumnezeu, el nu a zidit o altă temelie, nici nu s-a dus să se alătore unei alte organizații, ci și-a bazat credința pe acea făgăduință, (Amin) mășăluind înainte.

Prieteni, când veniți în față să se facă rugăciune pentru voi, indiferent că vreți vindecare sau salvare, dacă credeți, sunteți moștenitorii fiecărei făgăduințe divine. Bazați-vă credința pe făgăduință și mergeți înainte spunându-i satanei: „Dă-mi-o înapoi, căci este a mea; îmi aparține!” Nu-l lăsați să vă păcălească, ci stați acolo neclintiți, căci atunci vă va da înapoi totul, pentru că așa a spus Dumnezeu. Voi sunteți moștenitorii tuturor lucrurilor, deci este posesiunea voastră.

Avraam a stat pe temelia Cuvântului făgăduit și astfel a moștenit totul, el era moștenitor și știa aceasta. Și priviți: după ce făgăduința i-a fost dovedită, Avraam a avut părtășie chiar cu Dătătorul ei. Amin.

Deci el știa că totul îi aparține încă înainte de a se lupta cu vreo oștire, pentru că

se baza pe făgăduința Domnului. Adevărul este că Avraam nu știa nimic despre război, pentru că nu era un luptător, ci era fermier și la fel oamenii lui. Aceasta înseamnă că tot ce putea face el, era să se încreadă în făgăduința lui Dumnezeu și să meargă înainte. Oh, și prin aceasta, a putut să vadă cu ochii lui că Dumnezeu Își ține întotdeauna făgăduința. Amin.

Dacă nu ați primit încă Duhul Sfânt și nu știți nimic despre El, dar cu toate acestea în inima voastră este Ceva care-L dorește, stați neclintiți pe aceea. Stai neclintiți priviți-l pe Satana în față și spuneți-i: „Ești un hoț, dar am venit să iau ceea ce-mi aparține, deoarece Isus Hristos a murit pentru ca eu să am totul. Dă-te la o parte din calea mea, căci am venit să iau înapoi ceea ce-mi aparține!” Și următorul lucru pe care-l veți avea, este că Duhul Sfânt Se va revărsa peste voi, și desigur, se va întâmpla ceva. Ce anume? Dumnezeu va dovedi că Își ține promisiunea. Amin. Atunci veți vedea că sunteți salvați și că aveți Duhul Sfânt. Ce va urma? Avraam a câștigat bătălia, apoi a mășăluit înapoi biruitor, deoarece avea încredere că Cuvântul lui Dumnezeu îi făgăduise că va primi înapoi tot ce era pierdut.

Același lucru puteți să-l faceți și voi. Dacă nu aveți Viața veșnică, careți-o lui Dumnezeu. Mărturisiți-vă păcatele, credeți în Fiul lui Dumnezeu, acceptați botezul Duhului Sfânt și spuneți: „Dumnezeule, eu vin pentru El, vin să-L primesc.” Faceți aceasta și atunci vă veți întoarce biruitori. Amin. Atunci vi se va părea că și păsările cântă altfel și că totul strălucește în jur. Atunci veți iubi pe toată lumea, iar ura și răutatea vor dispărea. Atunci veți petrece un timp minunat, strigând și laudându-L pe Dumnezeu, fără să vă mai pese ce spune cineva despre voi. De ce? Pentru că acesta este marșul biruitorului.

Și cine a ieșit să-l întâmpine pe Avraam? Melhisedec. El este Cel care i-a ieșit înainte, după ce Și-a dovedit Cuvântul.

Vedeți? Melhisedec este Cel care i-a dat Cuvântul, iar Avraam l-a crezut, a obținut biruința, iar la întoarcere au avut părtășie împreună. Amin. Aceasta să faceți și voi, căci atunci Cuvântul Se va dovedi a fi ceva nou pentru voi de îndată ce veți primi botezul Duhului Sfânt.

Poate spui: „Eu nu pot vedea lucrurile acestea, pentru că nu cred în vorbirea în limbi, în strigare și în vindecarea divină.” Aceasta arată că nu ai obținut biruința. Așa este. Dar de îndată ce vei birui, îl vei avea. Da, domnule, iar atunci vei putea striga.

Eu am văzut pe cineva dansând în Duhul și am văzut și ce batjocură s-a făcut pe tema aceasta, dar am putut înțelege de ce acei oameni puteau să danseze în Duhul, și vă spun ceva: nu am văzut nici unul din ei ieșind de pe cale, nici purtându-se imoral, ci întotdeauna i-am găsit decenti și umili, iar păcătoșii alergau întotdeauna la altar când erau martori la așa ceva. M-am întrebat multă vreme ce era aceea, și am înțeles că era biruința.

Amintiți-vă că și David a jucat în Duhul când Chivotul a fost adus înapoi. Amin. Când a văzut Chivotul adus înapoi așa cum era, cu tablele de piatră în el, David s-a bucurat nespus și a dansat în Duhul, învârtindu-se și învârtindu-se. De ce? Pentru că a văzut Cuvântul înapoi la locul lui. Amin.

Ceea ce-i trebuie bisericii astăzi, este un predicator de modă veche, trimis de Dumnezeu, care să-l vadă pe Dumnezeu legitimându-și Cuvântul.

Când a văzut Cuvântul la locul lui, David a spus: „Slavă lui Dumnezeu, asta este!” apoi a început să se învârtească și să se învârtească, în timp ce soția lui, care era fiica împăratului, stătea și-l privea de sus. Dumnezeu însă, nu l-a privit de sus, și i-a zis lui David: „Tu ești un om după inima Mea.” De ce? Pentru că și-a pus deoparte toată mândria și tot ce era el. David știa că făcuse cunoștință cu Stăpânul cerului și al pământului și că acolo era Cuvântul Său care se întorcea printre ei, iar aceasta l-a bucurat atât de tare încât a dansat.

Maria, sora lui Moise, a luat și ea tamburina și a început să joace de-a lungul malului mării. După ce a trecut Marea Roșie și i-a văzut pe toți vrăjmașii înecați, ea a putut dansa în Duhul. (Exod 15.20-21). Vedeți? După ce bătălia este câștigată, slava lui Dumnezeu vine jos.

Așa s-a întâmplat și cu Avraam. El a avut părtășie cu Melhisedec, care a venit să-l binecuvânteze, zicând: *„Binecuvântat să fie Avraam de Dumnezeu cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului.”* (Geneza 14.19).

Poate ziceți: „Ce are aceasta a face cu noi?” Aceasta are a face cu fiecare credincios, pentru că făgăduința dată lui este Viața veșnică. Da, făgăduința pentru credincios este Viața, bucuria, pacea, blândețea, bunătatea, răbdarea, vindecarea divină. Am notate aici o mulțime de lucruri care sunt posesiunea voastră; care vă aparțin, iar pe care nu le puteți avea până nu luptați pentru ele și nu biruiți. Prieteni, orice lucru temporar pe care-l văd, îmi aparține; Dumnezeu mi l-a dat, pentru că prin Hristos am totul. Și nu doar ce se vede, ci și lucrurile nevăzute sunt ale mele. Amin. Toate îmi aparțin.

Cât îmi place aceasta! Ceea ce puteți vedea: vindecarea divină și toate celelalte, sunt bune și le apreciem pe toate, dar cele nevăzute....oh, Doamne!

Știința spune: „Păi, vrem să-l vedem și noi. Lăsați-ne să-l examinăm. Spui că ai fost vindecat. Dați-mi voie să văd și eu. Zici că ai avut o tumoare?”

„Da, chiar aici.”

„Păi, lasă-mă să-ți fac o examinare medicală. Spui că ai fost orb, iar acum vezi? Lasă-mă să văd cum vine asta.”

Desigur, ei ar putea cerceta acele lucruri, dar eu sunt moștenitorul tuturor acestor binecuvântări fizice; și nu doar a lor ci și a lucrurilor care nu se văd; a lucrurilor care nu pot fi sondate științific. Amin. A lucrurilor nevăzute. Da, eu sunt moștenitorul lor. Amin.

Orice credincios este un moștenitor. Posesor a ce? A tot ce este: al cerului și al

pământului. Amin. Credeți aceasta?

Poate ziceți: „Bine, frate Branham, dar cum rămâne cu lucrurile care nu se văd? De unde știi că-mi aparțin?” Toate sunt ale mele pentru că așa a spus Dumnezeu. Așa este. „Bine, dar nu le-ai văzut niciodată, de unde știi că le ai?” Pentru că așa a promis Dumnezeu, iar eu cred Cuvântul Lui. Amin. Ele sunt ale mele pentru că sunt moștenitorul lor, iar voi sunteți moștenitori împreună cu mine; și noi toți suntem moștenitori împreună cu Hristos și prin Hristos.

Ați observat ce spune Pavel, aici, în Corinteni? Că noi suntem stăpâni chiar și asupra morții. Gândiți-vă la aceasta. Glorie! Eu am și uitat de explozia acelei arme. Vedeți? De ce nu m-a omorât? Pentru că nu a putut. Satana poate să vină și să-mi facă una sau alta, dar nu mă poate lua decât atunci când vrea Domnul. El încearcă, dar nu-mi poate face nimic. Amin! Glorie! Eu mi-am plătit datoria cu mult timp în urmă, când am crezut că Isus Hristos este viu, de aceea moartea nu mai are nici o putere asupra mea. Eu știu că moartea ascultă ce spun acum.

Poate ziceți: „Noi suntem stăpâni asupra morții?” Așa spune Pavel în 1Corinteni 15. Când romanii se pregăteau să-l decapiteze, el spunea: „*Unde-ți este biruința, moarte? Unde-ți este boldul? Arată-mi cu ce mă poți speria?*” (v.55). Moartea îi zicea: „Te voi doborî, te voi duce în mormânt și te voi putrezi,” dar Pavel i-a răspuns:

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” (v.37). Da, domnilor.

Prieteni, noi suntem stăpânitorii tuturor lucrurilor: a morții, iadului și mormântului, pentru că El le-a biruit pe toate pentru noi. Hristos a făcut la fel ca Iosua și Caleb, care s-au dus într-o țară necunoscută poporului și le-au adus dovada că făgăduința era adevărată. Ei au adus dovada că există o astfel de țară, căci Dumnezeu le dăduse făgăduința. Poporul nu văzuse încă acea țară, dar ei au intrat pe pământul ei, apoi s-au întors, aducând cu sine dovada că acolo era un loc bogat, o țară unde

curgea lapte și miere. Amin. Ce era aceasta? Ei mergeau să intre în stăpânirea țării care le fusese făgăduită. „Iosua” înseamnă „Salvatorul”.

Puteți vedea că același lucru L-a făcut și Hristos pentru Biserică? Când L-au ucis, El a biruit moartea, mormântul și iadul și a înviat din nou, aducând cu Sine dovada: botezul cu Duhul Sfânt, arătând că acolo este o Țară minunată – pe partea cealaltă a Râului. Amin. Da, El S-a întors și ne-a adus această dovadă. „Cu ce mă ajută aceasta, frate Branham?” Te face să nu mai minți, să nu mai furi, să nu mai bei, să nu mai înjuri și să nu mai faci lucruri imorale. Da, te face o făptură nouă. Vedeți?

Eu, care odată am fost mort în păcate și în nelegiuire, trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine, pentru că sunt o făptură nouă; un moștenitor al făgăduinței. Aleluia! Țara aceea ne aparține. De unde știm aceasta? Isus S-a ridicat din morți, aducând înapoi dovada: Duhul Sfânt, iar eu Îl am. Amin. Glorie lui Dumnezeu! Sunt un fiu al Împăratului, moștenitorul tuturor lucrurilor, pentru că așa spune Biblia.

Același Dumnezeu care a dat Israelului făgăduința cu privire la acea țară, ne-a dat și nouă făgăduința Vieții veșnice, iar Duhul Sfânt poartă mărturia existenței ei.

Hristos este viu; El trăiește chiar acum printre noi, cu noi și prin noi, înconjurându-ne cu îndurarea Sa. Amin. El a fost Cel care a stat lângă mine, pe acea bancă, în seara când Satana a vrut să mă omoare, dar n-a putut s-o facă, și nici nu va putea, până nu va spune Hristos că este timpul. Amin. Indiferent de câte ori va mai încerca, el va merge cu mâna goală, până când Hristos va da o poruncă. Amin.

Prieteni, Cuvântul lui Dumnezeu a făgăduit că noi suntem moștenitorii tuturor lucrurilor, de aceea credem din inimă aceasta. Este făgăduit că eu sunt moștenitorul vindecării divine, că sunt moștenitorul bucuriei și al fericirii. „Dar ce te face fericit?” Am dreptul să fiu fericit, pentru că sunt un moștenitor al Lui. Amin. Eu sunt moștenitorul fericirii, al bucuriei, al păcii, al Vieții veșnice, al Duhului Sfânt. Amin. Eu sunt moștenitorul oricărui lucru care există. Amin. Sunt moștenitorul

Puterii lui Dumnezeu. Amin.

„Cine te-a făcut moștenitor?” Desigur, nu eu, ci El. Și nu numai pe mine, ci fiecare din voi este moștenitor al aceluiași lucruri. Un moștenitor la tron, pentru că este scris: *„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”* (Apocalipsa 3.21). Amin. Un moștenitor al tuturor lucrurilor pe care va călca talpa piciorului vostru.

Chiar și moartea este sub talpa picioarelor voastre; și mormântul și iadul, și păcatul. Totul este sub picioarele voastre. Voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, căci ați înviat la o viață nouă, la Viața veșnică și stați în locurile cerești în Hristos Isus. Oh, Doamne! Numiți-ne cum vreți, căci noi suntem și rămânem moștenitori. Moștenitorii cui? A tuturor lucrurilor.

„Ești moștenitorul Tabernacolului Branham?” Nu, eu sunt moștenitorul tuturor lucrurilor prezente și viitoare.

Orice păcat și răutate, a fost pusă sub picioarele mele prin Harul lui Isus Hristos, care a înviat în dimineața de Paște, triumfând asupra morții și a mormântului. Atunci EL ne-a spus: „Stați în așteptare, căci vă voi da ceea ce v-am făgăduit.” Iar slujitorul legitimat, Petru, a zis:

„Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.39).

Poate zici: „Frate Branham, dar eu sunt un păcătos.” Nu trebuie să fii păcătos, iar dacă ești, înseamnă că tu dorești aceasta, pentru că datoria a fost deja plătită.

„Frate Branham, aş dori să am şi eu bucurie.” Tu nu poţi s-o ai. Problema este că îl laşi pe Satana să te jefuiască de lucrurile pentru care a murit Hristos şi care îţi aparţin, pentru că El te-a făcut moştenitorul tuturor lucrurilor. Aceasta înseamnă că totul îmi aparţine. Toate lucrurile pentru care a murit El, sunt ale mele; sunt ale voastre. Noi suntem copiii Săi, iar prin aceasta moştenim toate lucrurile pentru care a murit. Aceasta ar trebui să-l facă pe fiecare păcătos să spună: „Vin să-L primesc pe baza făgăduinţei Lui care-mi spune că pot primi chiar acum Duhul Sfânt. Este al meu; îmi aparţine. Nu mă voi ridica de aici până nu-l voi primi. Nu sunt fanatic, dar nu voi înceta să mă rog până nu-mi vei da Duhul Sfânt Doamne, şi ştiu că o vei face chiar acum. Dacă în viaţa mea este ceva greşit, spune-mi, ca să pot îndrepta lucrurile.” Dacă Dumnezeu nu descoperă nimic greşit, spuneţi: „Satan, eu vin după El! Tu nu mai poţi sta în calea mea, aşa că, dă-te la o parte!”

Iată-vă moştenitorii tuturor lucrurilor! Da, voi moşteniţi Viaţa veşnică, vindecarea divină, mântuirea dăruită de Dumnezeu. Ce este mântuirea? Ceea ce v-a fost dat, este darul lui Dumnezeu.

Eu sunt moştenitorul salvării. A cărei salvări? A salvării sufletului şi trupului meu; sunt moştenitorul tuturor lucrurilor, pentru că Hristos a murit, a înviat şi S-a întors aducând dovada şi turnând-o peste noi. Oh, Doamne! Glorie!

Dacă mergeţi aşa cum a mers Avraam, dacă luaţi făgăduinţa Sa, atunci se va întâmpla cu siguranţă ceva. Spuneţi: „Dumnezeule, Tu ai spus că este a mea, iar eu cred făgăduinţa Ta; cred Cuvântul Tău care spune: „Cereţi orice veţi vrea, şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide.” Eu stau aici, Doamne, bat, caut şi cer, şi ştiu că trebuie să primesc.”

Ce a făcut satana când Isus l-a înfruntat, spunând: „De asemenea este scris.”? El a fost biruit şi a trebuit să plece. Dar tu ai putea să-l biruieşti de la tine însuşi? Sigur că nu. Înaintea ta a mers Cineva care a biruit totul pentru tine: Isus Hristos. Eu nu am făcut nimic, ci sunt doar un moştenitor al făgăduinţei. Singurul lucru pe care îl am de făcut, este să-mi pun încrederea în făgăduinţa Lui.

„Frate Branham, ești vrednic pentru aceasta?” Nu.

„Dar crezi că eu sunt vrednic?” Nu.

„Există vreun om vrednic?” Nu.

„Atunci cum este?” Simplu. Tu ești un moștenitor. Dacă ai fi cel mai mare bețiv din lume, iar tatăl tău îți lasă un milion de dolari, fie că ești vrednic, fie că nu ești vrednic, sunt moștenirea ta. Amin.

Tot așa eu am fost un păcătos dar El m-a făcut moștenitor. Nu am fost vrednic, dar cu toate acestea sunt un moștenitor. Ar trebui să mor și să mă duc în Iad, dar sunt un moștenitor. Ce moștenesc? Viața veșnică. „De unde știi că o vei avea?” Știu pentru că a adus-o Duhul Sfânt. Isus a înviat din morți pentru ca eu s-o pot avea, iar acum ea a venit și poartă mărturia dovedind exact ce a fost spus. Eu am trecut de la moarte la viață, am devenit o făptură nouă în Isus Hristos, deci sunt un moștenitor. Da, domnilor. Acum sunt în timpul marșului, toate celelalte lucruri fiind moarte pentru mine. Amin.

Când privesc în urmă, ca Miriam, văd că ei toți sunt morți și îngropați în Marea Uitării. Totul a fost făcut. Numele meu a fost pus în Cartea cea mare a lui Dumnezeu, care a fost sigilată și aruncată în Marea Uitării, apoi El a scris o Carte nouă, cu un nume nou – care este la meu – și a pus-o în slavă. Amin. Astfel, acum sunt moștenitorul tuturor lucrurilor și la fel voi.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam? „Toată țara aceasta este a ta. Tot ce este în ea îți aparține. Privește spre Est, spre Vest, spre Nord și spre Sud, căci totul este al tău. Vreau să pornești în călătorie spre o țară străină, căci vreau să te fac moștenitorul ei; vreau să îți-o dau ție și seminței tale.” Și priviți: după ce bătălia a fost câștigată, ei s-au putut așeza jos să ia pâinea și vinul. Au povestit unul cu altul și au luat cina împreună. Oh, aceasta vrea Dumnezeu să facă copiii Săi și în seara

aceasta!

„Dar cum rămâne cu tine, frate Branham? Cum este cu biserica cu care vorbești?”
Noi suntem sămânța lui Avraam prin făgăduință; prin Isus Hristos noi devenim sămânța lui Avraam și suntem moștenitori cu el, conform făgăduinței. Dacă Avraam a fost un moștenitor, sunt și eu. Da, eu sunt moștenitor împreună cu Avraam și la fel voi. Cum este posibil acest lucru? Prin Sămânța împărătească a lui Avraam, adică prin Isus Hristos cel făgăduit.

Avraam a primit un fiu „ca înviat din morți”, iar noi am primit, de asemenea, un Fiu, care nu a venit prin fire, ci Dumnezeu L-a făcut și L-a trimis la noi. El a venit și a plătit vina păcatelor noastre, iar prin moartea Sa, ne-a făcut moștenitori, toată răutatea Diavolului rămânând în urma noastră. Lăudat să fie Dumnezeu pentru aceasta.

Câți din voi au biruit în seara aceasta? Să vă văd mâinile. Spuneți: „Eu am biruit prin harul lui Dumnezeu.” Laudă Domnului. Știți ce cred că ar trebui să facem chiar acum? Să ne rededicăm viețile lui Dumnezeu. Câți din voi cred că trebuie să facă aceasta? Oh, acum sunt mai mulți decât unul! Au amândouă mâinile ridicate și de asemenea inima.

Dorința mea este ca viața mea întreagă să vorbească pentru Hristos, de aceea vreau să fac numai voia Lui și să mă pun deoparte pe mine căci doresc să am parte de marșul biruinței. Nu pentru că sunt eu, ci pentru că știu bine că Evanghelia pe care a predicat-o El, suferă din cauza adăugirilor făcute de oameni.

Dumnezeule, lasă-mă să trag afară această sabie, să strălucească și să mărsăluiească înainte. Lasă ca voia mea să rămână în urmă, iar Cuvântul Tău să meargă înainte; această Sabie cu două tăișuri care face cale.

Haideți să ne ridicăm în picioare și să ne închinăm din nou viețile Domnului, în timp

ce ne ridicăm cu toții mâinile spre El.

Tatăl nostru ceresc, în seara aceasta ne dedicăm Ție cum știm mai bine, pentru că știm că suntem moștenitorii tuturor lucrurilor. Tu ne-ai promis aceasta, Doamne, iar noi credem. Noi nu vom fi niciodată vrednici de acest lucru, dar ne punem toată încrederea în făgăduința Ta, pentru că Tu ai spus:

„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică; iar Eu îl voi învia în ziua de apoi.” (Ioan 6.54).

Oh, Doamne Dumnezeule, Duhule Sfânt, vino peste noi; vino și locuiește în noi, Dumnezeule! Primește-ne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Hristos. Dumnezeule, cruță-mă, modelează-mă și formează-mă după chipul Fiului Tău. Ia-mă, căci sunt al Tău, Doamne, și-Ți închin fiecare suflet din locul acesta, desigur și pe al meu, și la fel și Biserica. Modelează-ne, fățuiește-ne și ajută-ne să lăsăm căile noastre rele și păcătoase, și să ne punem întreaga nădejde în Cuvântul Tău, căci atunci ne vei purta din biruință în biruință, după cum ai făgăduit.

Satana nu ne poate face nimic, Doamne, deși ar vrea aceasta. Odinioară i-ai permis să se atingă de Iov, dar i-ai spus că de viața lui nu are voie să se atingă. Tu ești și astăzi același Dumnezeu care îi apără pe copiii săi, și pentru că știm că acesta este adevărul, ne dedicăm încă o dată Ție. Spală sufletele noastre păcătoase în timp ce ne mărturisim cu credință.

Când vom începe să luăm Cina Domnului, vorbește inimilor noastre și arată-ne unde am greșit. Arată-ne toate greșelile pe care le avem, Doamne, căci ne pocăim de toate cu căință. Eu îmi las toate păcatele la altar, și vin la Tine cu umilință, așteptând îndurarea ta. Iartă-mă, Doamne, și fă din mine tot ce dorești. Aceasta nu este numai dorința mea ci este rugămintea întregii biserici: cu toții spunem: „Fă din noi ce dorești”. Eu pot vorbi doar în dreptul meu, dar cred că și în inimile lor este aceeași dorință. Noi dorim să fim moștenitori și știm că suntem câtă vreme rămânem în Hristos Isus. Da, noi suntem moștenitorii tronului împreună cu El.

Fii cu noi. Vindecă bolile din mijlocul nostru și dă-ne tot ce vezi că ne lipsește. Dacă printre noi se află un suflet bolnav, vindecă-l chiar acum, Te rog. Dacă este cineva infirm, întărește-l pe loc, și la fel dacă este cineva cu genunchii slăbănogiți sau cu mâinile slăbite. Îndreaptă-i pe cei care au apucat pe căi greșite și lasă ca acolo în pustie, unde au ajuns, să fie făcută o cale pentru Dumnezeu nostru.

Doamne, noi credem că vii în curând, de aceea, ajută-ne să vestim Cuvântul Tău și să pregătim o cale spre Tine. Scoate din noi orice rădăcină denominațională, orice rădăcină de amărăciune, toată răutatea, invidia și neînțelegerile, pentru că Cuvântul Tău poate revărsa râuri de bucurie. Îndură-Te, Tată, căci ne închinăm Ție, acum, înainte de a lua Cina Domnului în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Sora Spencer dorea o rugăciunea pentru trupul ei.

Tatăl nostru ceresc, femeia aceasta bătrână și sfântă dorește o eliberare. Tu i-ai întrebat odată pe cei care cârteau împotriva Ta pentru că ai vindecat o femeie gârbovă: „Nu se cuvenea ca această fiică a lui Avraam să fie eliberată în ziua de Sabat?” Doamne, mulți din prietenii ei, cei cu care obișnuiau să susțină aceste adunări, au plecat pe acea Autostradă spre cer. Ea a rămas singura, ca o mărturie, Doamne. Ea stă singură, asemenea unei păduri căreia i-au fost tăiați copacii rămânând-i doar unul. Dumnezeule, Te rog să privești în jos, căci eu îmi pun mâinile peste această femeie scumpă și condamn această umflătură de sub limba ei, s-o părăsească astfel încât sora să se facă bine în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră Spencer. Nu te îndoii nici un pic. În ordine.

Credința mea privește la Tine,

O, Miel de pe Calvar, Salvator divin,

Ascultă-mă când mă rog, la păcatele mele

Și nu mă lăsa să mă rătăcesc de Tine.

Sora Shepherd mi-a cerut rugăciune pentru copil. Am auzit că fetița ei este bolnavă. Este vorba de un virus care dă târcoale zilele acestea. I-am spus sorei că dacă fetița nu va fi mai bine până la ora 9.00 sau până vom încheia serviciul, să sune aici și vom trece pe acolo.

Acum, înainte de a lua Cina, haideți să ne rugăm pentru acel copilaș.

Doamne Isuse, eu nu știu câți ani are acel copilaș, nici ce problemă are, dar știu că este copilul fraților mei, al fratelui și sorei Shepherd care sunt doi dintre ucenicii Tăi iubiți, este odorul lor, giuvaierul pe care li l-ai dăruit Tu. Te rugam să veghezi asupra lui și să-l binecuvântezi; Te rugăm să-l vindeci și să-l faci bine, pentru că Îți cerem aceasta pentru slava Numelui Tău, conform Cuvântului. În Numele lui Isus Hristos cerem ca boala să-l părăsească chiar acum, iar el să se facă bine spre slava lui Dumnezeu. Amin. Noi am spus aceasta și se va face bine, credeți? Dacă credem fără nici o umbră de îndoială, vom primi cu siguranță ceea ce cerem.

Oh, nu este El minunat? Acum, cu păcatele mărturisite, crezând că ele sunt în Marea Uitării, să ne apropiem de El. Biblia spune că cel care-și mărturisește păcatele va primi iertarea din partea lui Dumnezeu. Vedeți? Ele sunt în marea umplută cu Sângele lui Isus Hristos, de aceea nu-și va mai aminti niciodată de ele.

Câți din voi știu ce este un înălbitor? Toți. Haideți să luăm un tub mare de Clor și să punem în el o picătură de cerneală. Acelea sunt păcatele voastre. Priviți apoi în tub și vedeți ce s-a întâmplat cu picătura: toată culoarea din ea a dispărut și nu mai poate fi niciodată albastră. Este pierdută pentru totdeauna pentru că a fost descompusă de Clor. Așa face și Sângele lui Isus Hristos cu fiecare păcat mărturisit. Ce se întâmplă cu el? Este uitat; este pus deoparte; nu mai poate fi amintit niciodată ca să ne judece.

Cineva mă strigă... Da, o soră mărturisește că tocmai a fost vindecată. Lăudat să fie Domnul. Aleluia! Îi mulțumim Domnului.

Oh, Dumnezeule, cât Îți mulțumim pentru bunătatea Ta! Iată că un suflet de acolo din spate, a fost atins de Domnul. În ordine. El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre.

Să nu uitați că fiecare Cuvânt este o ancoră bine prinsă și sigură. Vedeți? Bazați-vă credința pe El și nu vă clătinați, ci stați acolo și spuneți: „Dumnezeule, este Cuvântul Tău. Nu este gândul meu, ci este Cuvântul Tău.” Desigur, Satana încearcă să complice lucrurile, spunând: „Oh, aceste lucruri au fost pentru alte vremuri,” dar voi să nu-l credeți, căci dacă îl credeți, sunteți necredincioși. Pentru cei credincioși, El nu este Domn doar la nevoie, ci este Piatra de preț din capul unghiului. Oh, Doamne! Cel ce se atinge de această Piatră, este vindecat. Amin.

Nu Îi sunt recunoscător Domnului? Eu sunt atât de bucuros pentru că Domnul este Dumnezeu! Amin. Sunt bucuros pentru că El este un Tată grijuliu, plin de îndurare, care își ține promisiunea și nu-și uită niciodată legământul. El este Fântâna Adevărului; este Adevărul neschimbat; de aceea fiecare Cuvânt al Său este neschimbător. Oh, Dumnezeule, fă ca și credința mea să fie neschimbătoare și netrecătoare, căci dacă voi avea o asemenea credință, vei face cu siguranță ceva pentru mine. Amin.

Curățește-mă, Doamne, pune-mă la încercare. Vindecă-mă, ocrotește-mă, binecuvântează-mă și dă-mi îndurarea Ta, pentru că Te rog aceasta din toată inima. Amin.

Acum voi citi Cuvântul din 1 Corinteni 11.22-23:

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine.

Și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Luați mâncați; acesta este trupul Meu, care Se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”

Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâteori veți bea din el.”

Pentru că ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului până va veni El.

De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea din paharul acesta în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și de sângele Domnului.

Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.

Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.

Din pricina acestor lucruri sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm.

Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.

Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea.

Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.”

Prin aceste cuvinte, Isus ne-a dat o poruncă înainte de a merge la moarte. El știa că va merge acolo, dar ucenicii se întrebau despre ce vorbește, când au scris toate acestea. El spunea: *„Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâteori veți bea din el.”* (v.25). Desigur, ucenicii se întrebau: „Oare ce vrea să spună prin cuvintele: „Moartea Domnului?” Pentru ei aceste cuvinte erau o taină, dar nu și pentru El. El era Dumnezeu și știa bine tot ce avea de făcut.

Isus a spus: *„Oricine mănâncă și bea în chip nevrednic, va fi vinovat.”* Cu alte cuvinte, cine vine aici și se pretinde creștin, apoi ia din Trupul lui Hristos, iar când merge afară trăiește ca lumea, negându-L pe Domnul și puterea Sa, acela Îl dezonoarează pe Dumnezeu. Țineți minte: dacă vă purtați așa, aduceți o batjocură lui Dumnezeu, de aceea mai bine nu o luați. Dacă însă vă străduiți din toată inima să trăiți corect și să vă purtați ca niște creștini; dacă Îl iubiți pe Isus Hristos și căutați să faceți voia Lui, atunci sunteți datori să luați Cina.

Isus a spus: *„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”*

V-ați gândit vreodată de ce sunteți aici? V-ați gândit de ce copiii merg la școală, iar tăticii lor lucrează până seara târziu, venind acasă ruși de oboseală? Oh, fraților, acesta este un timp de examinare; este o șansă să luăm Cuvântul Lui. Spuneți-mi ceva ce poate să-L înlocuiască. Nu există nimic.

Prieteni, noi nu știm când lovește moartea, dar dacă atunci când vine, aveți Viața veșnică, nu veți putea muri pentru că Stăpânitorul cerului și al pământului a dat o făgăduință care este garanția noastră: *„Eu îl voi învia în ziua de apoi.”*

Oh, Doamne, ajută necredinței mele! Uplete sufletul meu. Oh, Dumnezeule! Curățește-mă, încearcă-mă și trimite-mă. Nu mă lăsa să mor, ci îngăduie-mi să trăiesc prin harul Tău. Lasă-mă să merg în orice colț al pământului să predic Cuvântul și să semăn Sămânța, ca să fie un seceriș în zilele din urmă; un seceriș al

adevăraților credincioși în Hristos. Sunt păcatele voastre, prin credință, sub Sângele lui Isus Hristos?

Acum vom lua Cina; vom cina cu Domnul. Aceasta nu înseamnă doar să luăm pâinea și vinul, ci să avem părtășie cu Dumnezeu și El cu noi. Acesta este un simbol pe care îl luăm ca dovadă că credem în moartea Lui; în îngroparea și învierea Lui; în prezența Duhului Sfânt. Da, noi credem că El ne-a dat Viața veșnică și nu mai putem muri, ci am trecut de la moarte la viață, iar într-o zi, după înviere, vom avea părtășie unii cu alții, bucurându-ne împreună cu Isus Hristos, ca un singur Trup. Amin.

Pe această bază și pe mărturisirea păcatelor mele, prin credință în Fiul lui Dumnezeu, eu și această biserică, ne apropiem de Cina Domnului, împlinind astfel porunca Lui și arătând, că vestim moartea Domnului până va veni.

Isus a spus: *„Acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”*

Tatăl nostru ceresc, după ce ne-am mărturisit păcatele, auzind Cuvântul Tău, după ce am recunoscut că suntem nevrednici, ne încredem numai în meritele Fiului lui Dumnezeu. Noi suntem ființe nevrednice și Te rugăm să ne ierți, Doamne, de tot ce am făcut, căci ne apropiem de masa Domnului prin credință.

Această pâine este prezentată ca simbolizând Trupul Domnului nostru, de aceea, Te rog, Tată, să o sfințești pentru scopul ei. Îngăduie ca fiecare persoană care ia din ea, să aibă Viață veșnică în sufletul ei, și vindecarea trupului, ca să poată trăi până la timpul hotărât de Tine. Ajută-i să Te slujească în toate zilele vieții lor și să fie înviați când vom fi adunați în ziua de apoi, împreună cu ceata lor de pe pământ, ca răscumpărați în Sângele lui Isus Hristos. Îndură-Te, Doamne, pentru că Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.,

Mai departe, citim: *„Tot așa, după cină, (Isus) a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâteori veți bea din el.” (1 Corinteni 11.25).*

Tată ceresc, noi ținem în mână rodul viței care este acest vin, și Te rugăm să-l sfințești, căci el simbolizează Sângele vărsat pentru noi la Calvar. Prin acest sânge, noi avem iertarea păcatelor, prin credință în lucrarea terminată a lui Isus Hristos.

Iartă-ne pentru toată necredința și dă-ne credință și înțelegere, făcând din noi slujitorii Tăi, Doamne, ca să Te slujim în toate zilele noastre.

Fii cu noi, Tată, în timp ce stăm în jurul acestei mese și binecuvântează această plăcută părășie cu Tine.

Vorbește inimilor noastre și arată-ne lucrarea pe care trebuie s-o facem. Îndură-Te și sfințește acest vin, pentru scopul propus, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -